

Pirhi.

Ličeca rdeča —
radost očem —
lepo pristojajo
mladim ljudem.

Pirhi rdeči —
radost očem —
ej, kako všeč so
mladim ljudem.

Pirhi rdeči so
kakor kri,
pridna jih deca
mnogo dobi . . .

Borisov.

Prepir v gozdu.

Žalostni konec oholega rogača.

Paragraf veleva star:
hroščem je rogač vladar.

Baš se vrača od kosila,
kjer sta z mamko se gostila.

Tega se rogač zaveda,
torej je ohol seveda.

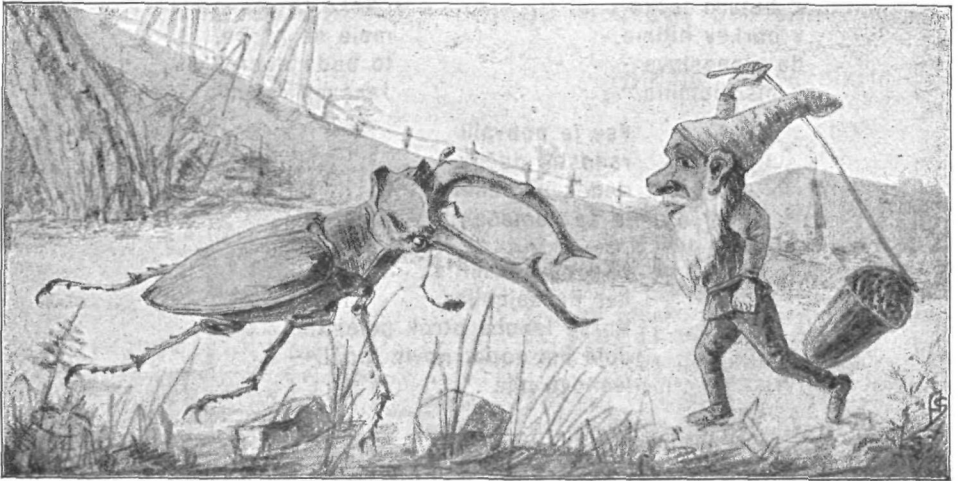
Kar ga sreča naenkrat
sam bradati gozdni škrat.

Ostra nosi dva rogova
kakor levova zobova.

Hrošč zarjove: »Ajd, pošast!
S pota! Moja je oblast!«

V rjavkast se oblači frak —
kje je njemu kdo enak?

Škrat na to odgovori:
»Vse premeljem ti kosti!«

Hrošč nagnan od jeze hipne
krepko v bedrce ga vščipne.

In iz te dogodbe grozne
vsak do starosti naj pozne

Rdeča škratu kri priteče,
vendar vdati on se neče.

dobro si zapiše v glavo
to resnico vsekdar pravo:

Želod zgrabi in udrihne,
luč življenja hrošču vpihnne . . .

Košatija, oholóst
je do grenke smrti most!

Pavel Golob.